

VIII Międzynarodowa Konferencja Kardiologiczna, II Warsztaty Kardiologii Interwencyjnej

Ostre Zespoły Wieńcowe

Przemysław Trzeciak, Michał Hawranek

W dniu 23 czerwca 2001 roku odbyła się w Zabrze VIII Międzynarodowa Konferencja Kardiologii Interwencyjnej, już druga poświęcona leczeniu ostrych zespołów wieńcowych. Głównym organizatorem była III Katedra i Oddział Kliniczny Kardiologii Śląskiej Akademii Medycznej, Śląskiego Centrum Chorób Serca w Zabrzu. Celem warsztatów było zaprezentowanie istniejącego już od kilkunastu lat w Śląskim Centrum Chorób Serca programu inwazyjnego leczenia ostrych zespołów wieńcowych. Dla nowopowstających ośrodków kardiologii inwazyjnej model leczenia ostrego zawału serca w ramach funkcjonującej przez 24 godziny pracowni hemodynamiki może być pomocą w początkowym okresie pracy. Organizatorem spotkań jest od 2 lat Kierownik III Katedry i Oddziału Klinicznego Kardiologii Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrzu — prof. Lech Poloński.

W przeddzień warsztatów odbyło się w Śląskim Centrum Chorób Serca szkolenie zorganizowane przez firmę DRG MedTek, dotyczące najnowszych osiągnięć w zakresie kontrpulsacji wewnątrzortalnej. Jednym z wykładowców był autorytet w dziedzinie mechanicznego wspomaganie krążenia — Maurizio Allegri, zaproszony przez firmę Datascope. Szkolenie zostało bardzo dobrze przyjęte przez ponad 40 uczestników tego spotkania.

Warsztaty nie były adresowane wyłącznie do wąskiego grona kardiologów inwazyjnych. Największa sala zabrzańskiego Multikina, do której były bezpośrednio transmitowane zabiegi odbywające się w Samodzielnej Pracowni Hemo-

dynamiki, zgromadziła 560 uczestników. Wśród nich byli zarówno lekarze od lat współpracujący z ośrodkiem, jak i lekarze pierwszego kontaktu oraz studenci. Wszystkich łączyła chęć śledzenia na żywo zabiegów kardiologii inwazyjnej, a dla dużej liczby osób spotkanie było okazją do zadawania wielu pytań oraz do dyskusji. Spotkanie prowadził Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego — prof. Lech Poloński. Z zaproszenia prof. Polońskiego do wzięcia udziału w warsztatach skorzystała cała czołówka, wciąż nielicznego, choć stale rosnącego w naszym kraju, grona kardiologów inwazyjnych. Korzyści płynące z organizowania warsztatów na temat nowoczesnego leczenia ostrych zespołów wieńcowych podkreślał, w przesłanym wystąpieniu, „guru kardiologii inwazyjnej” — prof. Eric Topol, który gratulował dotychczasowych osiągnięć zabrzańskiemu ośrodkowi.

W przerwach między poszczególnymi zabiegami odbywały się wykłady. Szczególne zainteresowanie zebranych wzbudziło wystąpienie inżyniera Dominika Wiktora — konstruktora jednego z pierwszych stentów wewnątrzwieńcowych. Duża w tym zasługa osobistej charyzmy D. Wiktora, który w niekonwencjonalnym wykładzie przedstawił swoje osiągnięcia, zyskując sobie uznanie i sympatię słuchaczy.

Najwięcej emocji wśród uczestników spotkania wzbudzały bezpośrednio transmisje z Pracowni Hemodynamiki. Podczas 7 godzin warsztatów zaprezentowano relację z 9 kolejnych zabiegów. Wśród nich było 5 angioplastyk, w tym 4 w ostrym zawału serca. Niektóre za-

biegi były prowadzone pod kontrolą ultrasonografii wewnątrznaczyniowej. Prof. Poloński do udziału w zabiegach zaprosił również gości z innych ośrodków, dzięki czemu wymiana opinii i doświadczeń miała bardzo autentyczny i bezpośredni charakter. Niektóre zabiegi budziły kontrowersje i powodowały ożywione dyskusje. Przykładem może być chory z zawałem serca, u którego rozważano zastosowanie abcyksymabu, przed bezpośrednim stentowaniem (*direct stenting*) tętnicy dozawałowej. Większość sali opowiadała się za podaniem leku — operatorzy (dr Gąsior i dr Wilczek) zdecydowali się wykonać zabieg bez abcyksymabu. Bardzo dobry efekt końcowy (TIMI 3, TMPG 3) był potwierdzeniem, że w tym przypadku ich decyzja była słuszna. W Zabrzu po raz pierwszy pokazano, jak wykorzystać angiografię do oceny TMPG i jakie może to mieć konsekwencje dla dalszej strategii leczenia zawału serca. Innym kontrowersyjnym przykładem może być zabieg udroźnienia i angioplastyki prawej tętnicy wieńcowej z implantacją stentu oraz koronaroplastyki gałęzi okalającej z założeniem stentu wykonany przez dr. Dudka i dr. Chodóra. Po tym zabiegu wielu uczestników spotkania zadawało sobie pytanie: jakie będą za 10 lat wskazania do kardiologicznego leczenia choroby wieńcowej? Z pewnością jeszcze przez wiele lat do chirurgicznej rewaskularyzacji serca będą kwalifikowani pacjenci z istotnym przewężeniem w obrębie pnia lewej tętnicy wieńcowej. Potwierdzeniem tego był przypadek chorego przyjętego z powodu niestabilnej dławicy piersiowej z istotną stenozą w obrębie

pnia lewej tętnicy wieńcowej oraz przewężeniem w obrębie gałęzi międzykomorowej przedniej i okalającej. Kwalifikacja do zabiegu wszczepienia pomostów aortalno-wieńcowych była dla wszystkich jednoznaczna.

Wszyscy uczestnicy spotkania byli pod wrażeniem sporej liczby wykonanych zabiegów w trakcie kilku godzin trwania warsztatów. Trudno się temu dziwić, kiedy wymieni się nazwiska uczestniczących w zabiegach hemodynamicznych: dr Chodór, dr Dudek, dr Gąsior, doc. Gil, dr Kondys, dr

Krupa, dr Wąs, dr Wilczek, doc. Witkowski, dr Wnęk, dr Wojnar i dr Zębik. Funkcjonowaniem Pracowni Hemodynamiki i koordynacją zabiegów kierował dr A. Lekston. Każdy, kto uczestniczył w organizacji konferencji, sympozjów czy warsztatów wie, ile pracy i mozolnych przygotowań one wymagają. Gratulacje i słowa uznania były dla organizatorów warsztatów największą nagrodą za kilkumiesięczny trud przygotowań. Są też motywacją do organizowania kolejnych spotkań. Niedługo, bo już 15 czerwca 2002

roku, odbędzie się IX Międzynarodowa Konferencja Kardiologiczna — III Zabrzeńskie Warsztaty Inwazyjnego Leczenia Ostrych Zespołów Wieńcowych. W dzień poprzedzający obrady (14.06) odbędą się warsztaty w małych wysokospecjalistycznych grupkach, poświęcone użyciu kontrpulsacji wewnątrzortalnej, chirurgicznemu leczeniu migotania przedsionków, zabiegom hybrydowym i ocenie perfuzji mięśnia sercowego.

Już dzisiaj serdecznie zapraszamy!

II Warsztaty Kardiologii Interwencyjnej
Zabrze, 23 czerwca 2001 roku